

BEELDKWALITEITSPLAN UITBREIDING HANTUM

UITBREIDING HANTUM

DOEL

Een beeldkwaliteitsplan beschrijft de gewenste beeldkwaliteit van de bebouwing en de buitenruimte en bevat toetsbare criteria. Het is een verbindend element tussen landschap, architectuur en stedenbouw. Het plan geeft aanbevelingen en richtlijnen voor de vormgeving van bebouwing en de inrichting van de ruimte. Om regels in het bestemmingsplan verder in te vullen moet het beeldkwaliteitsplan voldoende concreet zijn. De invulling van de stedenbouwkundige en landschappelijke aspecten gebeurt vervolgens door de koppeling van het beeldkwaliteitsplan aan een regel in het bestemmingsplan. Dit beeldkwaliteitsplan is als zodanig bedoeld. In dit plan worden dus concrete regels gegeven waar de inrichting van de openbare ruimte en bouwwerken zichtbaar vanuit de openbare ruimte aan moeten voldoen. Het doel is om de nieuwbouw goed te laten aansluiten bij het dorpse karakter en de kwaliteiten van Hantum.

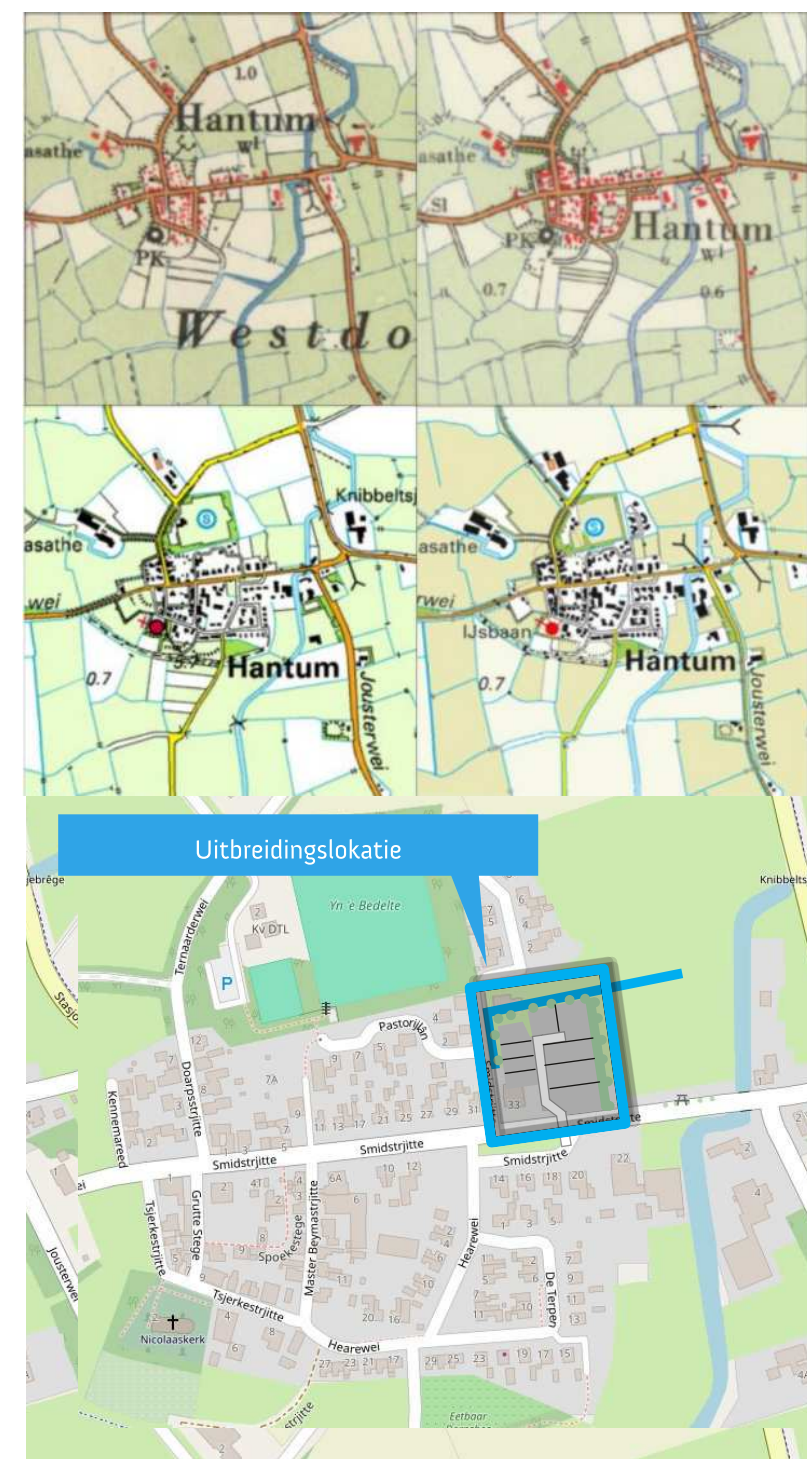
Geschiedenis

Het dorp Hantum ontstond waarschijnlijk al voor de jaartelling op een terp op een voormalige kwelderwal. In de 12e eeuw wordt het vermeld in een kopie van een document uit 944-45 als Hanaten. In 1335 werd het vermeld als in Hontum, in 1431 als to Hontim, in als 1465 Hantem en in 1505 als Hantum. Hantum behoorde tot de gemeente Westdongeradeel wat in 1984 overging naar gemeente Dongeradeel, Vanaf 2019 ligt het in de gemeente Noardeast-Fryslân. Hantum kent in de kern nog een radiale terpstructuur maar vanaf het vroege begin van de 20e eeuw breidt het uit naar het westen. De laatste toevoeging, die voor de uitbreiding geldt als voorbeeld voor de beeldkwaliteit, ligt aan de Titus Conradstrjitte. Deze bestaat uit vrijstaande huizen en enkele geschakelde woonhuizen.

Positie en aanzicht woningbouw

De uitbreiding vindt plaats op een grasland aan de rand van het dorp. Een enkele straat met parkeerplaatsen ontsluit de woningen en sluit aan op de Smidsstrjitte. De uitbreiding loopt tot aan een dwarsloot van de Ternaarder Feart en blijft op afstand van deze vaart. Vooral nog zal de oostzijde landschappelijk worden afgehecht waardoor er een landschappelijke rand tussen dorp en het open agrarische land ontstaat. De noordzijde ligt aan water en bestaat uit een oever met bomen en eventueel steigers maar geen bouwwerken.

Architectuur van de woningen en inrichting van de openbare ruimte sluit aan op het beeld van de meer noordelijk gelegen Conradstrjitte. Aan de westzijde van de ontsluitingsweg liggen geschakelde woningen, de noordzijde bestaat uit vrijstaande woningen en de oostzijde uit vrijstaande of 2-onder-1-kapswoningen. Het betreft een redelijke traditionele bouwwijze van één laag met kap. Kapvormen zijn beperkt tot zadel- schild of mansardekap, eventueel afgeknot of met wolfseinden. Nokrichting van de vrijstaande huizen zijn haaks of gelijk aan de openbare weg. De geschakelde woningen hebben nokken gelijk aan de openbare weg, i.e. parallel. Er is geen vaste voorgevelrooilijn maar minstens 60% van de voorgevel dient parallel te zijn aan de straat.

UITWERKING BEELDKWALITEIT

De uitbreiding bestaat uit rij-, 2-onder-1 kap- en vrijstaande woningen. De woningen zijn gericht op de openbare weg en kennen een kantige opzet, refererend aan traditionele bouw. De bouw kent één laag met kap, aan- en bijgebouwen zijn duidelijk op afstand van de voorgevel. Erkers zijn mogelijk, maar ondergeschikt. Woningen zijn hoofdzakelijk opgetrokken uit baksteen in metselwerkverband. Minstens 60% van de voorgevel is parallel aan de straat. De woonhuizen liggen achter een groen ingerichte voortuin. Erfscheidingen voor de voorgevel bestaan hoofdzakelijk uit plantgoed en zijn lager dan één meter.

Hoofdvorm

- Bebouwing bestaat uit 1 laag met kap
- Samengestelde woningen hebben een zadel-, schild- of mansardedak met nokrichting gelijk aan de straat
- Vrijstaande woningen hebben zadel, schild of mansarde kap, eventueel met wolfseinden of op hoekpercelen een piramidekap. Alles mogelijk afgeknot maar bovenal kantig
- Bouwwerken en gevelopeningen zijn kantig, kennen een sobere lijnvoering en zijn hoofdzakelijk functioneel vormgegeven. Detaillering en sierwerken zijn terughoudend en minimaal
- Overgang tussen dakschild en gevel bestaat uit duidelijke goten

Materiaal

- Gevels zijn gemaakt van roodkleurige of grijsgele baksteen met grijze voeg, trasraam is donkerbruin met grijze voeg.
- Daken zijn bedekt met donkergrijze, rode of terracotta gekleurde pannen.
- Kozijnen, boeidelen, daklijsten en goten zijn wit of roomkleurig, detaillering mag in groen of bruin

Gevel

- Voorgevel is gericht op openbare ruimte, zijgevel gericht op de openbare ruimte zijn niet gesloten, noch ongeleed
- Openingen in de voorgevel zijn ondergeschikt
- Voorgevel kent een geprononceerde dakgoot die overgang tussen dakschild en gevel accentueert

Aan-, uit-, bijgebouwen en dakopbouwen

Alle toevoegingen aan de hoofdvorm die vanuit de straat zichtbaar zijn, moeten in overeenstemming zijn met gekozen architectuur, vormgeving en materiaalgebruik. Dakopbouwen verhouden zich tot het dakvlak waarbij het dakvlak het beeld bepaalt

Detaillering

Detaillering van metselwerk is in overeenstemming met de vormgeving en typologie. In hoofdzaak is de detaillering kantig. Detaillering van raampartijen, kozijnen en gevelopeningen is daaraan gelijk. Sober, kantig en functioneel.

Erfscheidingen

Erfscheidingen voor de voorgevels bestaan uit plantmateriaal, evenals erf- of perceelsscheidingen in de bestemming 'Groen' aan de noord- en oostzijde en zijn in deze zone maximaal 1m hoog. Deze randen dienen passend te zijn in het landschap en zorg te dragen voor een dorps beeld. Erf- of perceelsscheidingen naar de openbare ruimtes zijn hoofdzakelijk beplant of anders van natuurlijke materialen zoals hout of riet.

